

Ang Basahon ni Daniel - Numero Setenta ug Unom

Pag-abli sa mga Tagna: Ang Pagsalikway sa Kahayag niadtong 1856 ug ang mga Sangpotanan Niini

Jeff Pippenger
2024-02-09

Niadtong 1856 ang kahayag sa “pito ka mga panahon” gibuksan, ug sa 1863 kana nga kahayag gisalikway. Ang manalagna gikan sa Juda nagdala sa kahayag ngadto kang dautang hari Jeroboam, ug gisalikway ni Jeroboam ang kahayag. Gidala ni Isaias ang maong kahayag ngadto kang dautang hari Ahaz, ug iya usab kining gisalikway. Tungod sa ilang pagsalikway sa kahayag nga nalangkit sa tuboran sa Siloah, ang mga gingharian ni Jeroboam (ang amihanan) ug ni Ahaz (ang habagatan) gidala ngadto sa pagkaulipon sa usa ka hari gikan sa amihanan sa 723 BC ug 677 BC, matag-usa.

Si Moises, diha sa pagrebelde ni Aaron; si Isaias uban kang Ahaz ug si Jeremias uban sa ubang mga hari, nagrepresentar sa mga matinumanon sa kasaysayan sa Millerite nga silang tanan nagrepresentar sa mga mensahero sa kahayag diha sa pagrebelde sa kaulahiang mga adlaw. Ang “nahauna” nga krisis sa kaulahiang mga adlaw sa 1863, ug ang “kataposan” nga krisis sa kaulahiang mga adlaw sa “dakong linog” sa Pinadayag kapitulo onse (ang hapit na moabot nga balaod sa Dominggo), girepresentahan niining tanang mga linya sa tagna. Ang propeta gikan sa Juda nagrepresentar sa usa ka propeta nga mibackslide gikan sa iyang katungdanan, ug sa katapusan gilubong sa maong lubnganan uban sa apostatang Protestantismo. Ang iyang kamatayon ug ang iyang paglubong maoy tubag sa iyang pagpili sa pagkaon ug pag-inom sa pagkaon sa bakakong propeta sa Bethel.

Ang paghukom sa pagkapildi ilalom sa kapapahan (ang hari sa Asiria) sa balaod sa Domingo, nga gilantawan daan pinaagi sa pagkakatibulaag sa amihanang ug habagatang mga gingharian ni Jeroboam ug Ahaz, nahiuyon sa kapalaran sa propeta sa Juda, kay namatay siya tali sa usa ka “leon” ug usa ka “asno.” Ang “leon” mao ang simbolo sa Babilonia nga sa katapusang mga adlaw mao ang kapapahan.

Ug nahitabo, sa tapos na siya makakaon ug tinapay ug makainom, nga iyang gipasanginan alang kaniya ang asno, alang sa propeta nga iyang gipapabalik. Ug sa nakalakaw na siya, gisugat siya sa usa ka leon diha sa dalan ug iyang gipatay siya; ug ang iyang patayng lawas nahulog sa dalan, ug ang asno nagtindog tupad niini, ug ang leon usab nagtindog tupad sa patayng lawas. Ug ania karon, may mga tawo nga miagi ug nakita ang patayng lawas nga nahulog sa dalan, ug ang leon nga nagtindog tupad sa patayng lawas; ug miadto sila ug gisugilon kini sa siyudad diin nagpuyo ang tigulang nga propeta. Ug sa pagkadungog niini sa propeta nga maoy nagpabalik kaniya gikan sa dalan, siya miingon: Mao kana ang tawo sa Dios, nga wala motuman sa pulong ni Jehova; busa gitugyan siya ni Jehova ngadto sa leon, nga maoy nagkuniskunis kaniya ug mipatay kaniya, sumala sa pulong ni Jehova nga Iyang gisulti kaniya. Ug misulti siya sa iyang mga anak nga lalake, nga nagaingon: Pasangini alang kanako

ang asno. Ug ilang gipasanginan kini. Ug siya miadto ug iyang hingkaplagan ang iyang patayng lawas nga nahulog sa dalan, ug ang asno ug ang leon nga nagtindog tupad sa patayng lawas: ang leon wala mokaon sa patayng lawas ni magkuniskunis sa asno. Ug gikuha sa propeta ang patayng lawas sa tawo sa Dios, ug gibutang kini sa ibabaw sa asno, ug gidala kini pabalik; ug ang tigulang nga propeta miadto sa siyudad, aron sa pagbangotan ug sa paglubong kaniya. Ug iyang gibutang ang iyang patayng lawas sa iyang kaugalingong lubnganan; ug ilang gihilakan siya, nga nagaingon: Alaut, igsoon ko! Ug nahitabo, human niya siya malubong, nga siya misulti sa iyang mga anak nga lalake, nga nagaingon: Sa diha nga ako mamatay na, unya ilubong ninyo ako sa lubnganan diin gilubong ang tawo sa Dios; ibutang ang akong mga bukog tupad sa iyang mga bukog: Kay ang pulong nga iyang gisinggit pinaagi sa pulong ni Jehova batok sa halaran sa Bethel, ug batok sa tanang mga balay sa hatag-as nga mga dapit nga anaa sa mga siyudad sa Samaria, sa pagkatinuod matuman gayud. 1 Mga Hari 13:11–32.

Ang Judiyong propeta namatay taliwala sa duha ka mga simbolo. Ang leon usa ka simbolo sa Babilonia, ug ang moderno nga Babilonia sa katapusang mga adlaw mao ang Hari sa Amihanan, nga moabut sa iyang katapusan nga walay bisan kinsa nga motabang kaniya sa Daniel kapitulo onse, bersikulo kap-atan ug lima. Ang timaan sa iyang kagamhanan mao ang pagsimba sa adlaw, nga mao ang ikaupat nga dulumtanan, ug diin ang ikaupat nga kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo gihulagway nga moyukbo paingon sa adlaw sa Ezekiel kapitulo otso. Sa damgo ni Miller gipakita kaniya nga dili lamang ang mga mutya nangkatag ug natabonan, kondili usab nga ang kahon mismo, nga nagrepresentar sa Biblia, gigisi usab.

Sa ikatulong kaliwatan sa Adventismo, ang buluhaton sa pagpaila sa paggamit sa gitawag nga modernong mga hubad sa Biblia gipasiugdahan sa pamunoan sa Adventismo. Kadtong gitawag nga modernong mga hubad nakuha gikan sa usa ka dunot nga pundok sa mga manuskrito nga gipasiugdahan sa mga teologo sa tawo sa sala, ug sa apostatang Protestanismo. Ang lungon ni Miller mao ang King James Version nga gihubad gikan sa mga manuskritong walay pagkadunot.

Sa ikaupat nga kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo, ang iglesia miapil na sa World Council of Churches, usa ka paghiusa sa simbahan sa Roma ug sa iyang mga anak nga babaye. Sulod sa mga katuigan, nangatarungan ang Adventismo, alang sa kaayohan sa ilang nangatulong nga panon, nga sila mga “observers” lamang sa World Council of Churches, hangtod nga ang mga kasugoan sa dautang paghiusa nagpadayag nga ang kahimtang sa usa ka “observer” nagpasabot diay ug usa ka hingpit nga miyembro nga adunay bug-os nga katungod sa pagboto!

Sa ilang ikaupat nga kaliwatan, kaduha nilang gihatagan ug bulawang medalya ang “tawo sa sala.” Labing menos usa sa mga medalyang iyon adunay nakatatak nga Katolikong pagsabot sa Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo, nga naghulagway kang Jesus nga nagatamak sa yuta sa Iyang pagbalik, ug niini anaa usab ang Katolikong silaw-sidlak sa adlaw sa luyo ni Cristo, ingon man ang Katolikong pinamub-an nga porma sa ikaupat nga sugo, nga yano lamang nagaingon, “hinumdomi ang adlaw nga igpapahulay.” Sa usa ka paghusay sa hukmanan (nga usa ka ligal nga pagpahibalo), ang Presidente sa General Conference mihatag ug pamatuod diin iyang giila nga ang iglesia Seventh-day Adventist kaniadto nagtuo nga ang pagka-papa mao ang anticristo, apan nga ang iyang iglesia dugay na nga nagbutang niana nga pagtuo “ngadto sa salopanan sa makasaysayanong

basura.”

Ang ikaupat nga dulumtanan (kaliwatan) mao ang dapit diin ang kaluhaan ug lima ka mga pangulo sa iglesia sa Jerusalem moyukbo sa adlaw. Ang nag-uswag nga mga dulumtanan nagsugod sa larawan sa pangabugho nga gipahimutang sa agianan sa pagsulod, nga nagtimaan sa sinugdanan. Ang propeta gikan sa Juda sa katapusan malubong uban sa apostatang Protestantismo, ug ang leon (Babylon) mopatay kaniya, kay mibalik siya sa pamaagi sa apostatang Protestantismo, ug busa dili siya makahimo sa pag-ila nga ang Roma mao ang nagtukod sa panan-awon, ug diin walay panan-awon nga natukod pinaagi sa simbolo sa tawo sa sala, sa katapusan mahisumpay ka sa dapig sa tawo sa sala.

“Ang mga malibog sa ilang pagsabot sa pulong, nga mapakyas sa pagkakita sa kahulogan sa antikristo, sa walay pagduhaduha mopahiluna sa ilang kaugalingon sa dapig sa antikristo.”
Kress Collection, 105.

Ang profeta sa Juda gilubong uban sa bakakon nga propeta sa Bethel, nga miila kaniya ingon nga iyang “igsoon,” ug siya hingkaplagang patay tali sa duha ka mga simbolo. Ang “leon” nagrepresentar sa iyang kapakyasan sa pagsabut sa anticristo, ug ang “asno” usa ka simbolo sa Islam. Ang Adventismo sa Laodicea nakapakita na pinaagi sa iyang kahilom mahitungod sa Septyembre 11, 2001, nga wala kini makaila nga ang hilisgutan sa Islam sa ikatulong Pagkaalaot mao ang Singgit sa Tunga sa Gabii, mensahe sa ulahing ulan. Ang kapakyasan sa pag-ila sa mensahe sa ulahing ulan, mao ang kamatayon! Ang ulahing ulan nagsugod niadtong Septyembre 11, 2001 sa dihang ang gamhanang manulonda sa Pinadayag napulog-walo mikunsad, sa dihang ang dagkong mga tinukod sa Siyudad sa New York gipanglaglag. Ang “ulan” maoy usa ka mensahe, ug ang mensahe kinahanglan ilhon aron madawat kini.

“Dili kita angay maghulat sa ulahing ulan. Kini moabut ibabaw sa tanan nga moila ug modawat sa tun-og ug sa mga ulan sa grasya nga nagapaagay kanato. Sa dihang atong tigumon ang mga tipik sa kahayag, sa dihang atong bililhon ang masaligan nga mga kalooy sa Dios, nga nahigugma nga kita mosalig Kaniya, nan matag saad matuman. [Isaias 61:11 quoted.] Ang tibook nga yuta pagapun-on sa himaya sa Dios.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Ang “tibook yuta” nasayod sa nahitabo niadtong Septyembre 11, 2001, apan aron madawat ang mensahe nga nagsugod didto ug sa katapusan magadan-ag sa tibook yuta pinaagi sa himaya sa Dios, kinahanglan nga ang maong mensahe maila. Ang pulong nga “ilaon,” nagkahulogan og “ang paghinumdum pag-usab o pagbawi sa kahibalo mahitungod sa usa ka butang, uban man o walay pag-angkon niana nga kahibalo. Ilaon nato ang usa ka tawo sa layo, sa dihang atong mahinumduman nga atong nakita na siya kaniadto, o nga kaniadto nakaila na kita kaniya. Ilaon nato ang iyang mga dagway o ang iyang tingog.” Webster’s 1828 Dictionary.

Ang bugtong paagi nga ang usa ka Laodiceanong Adventista makaila sa mensahe sa ulahing ulan nga miabot niadtong Septyembre 11, 2001, mao kon ila nga maila nga ilang nakita kaniadto ang mao rang pagpakita sa balaang gahum. Niadtong Agosto 11, 1840, mikunsad ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 10, sa dihang natuman ang tagna sa ikaduhang Pag-antus sa Islam. Kana

nga kasaysayan hingpit nga gisubli sa dihang niadtong Septyembre 11, 2001 mikunsad ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18 sa dihang natuman ang tagna sa ikatulong Pag-antus sa Islam, ug ang kapakyasang pag-ila sa Islam sa ikatulong Pag-antus mao ang pagpas-an sa ihalas nga Arabeng asno ngadto sa kamatayon nga gipahinabo sa leon sa modernong Babilonia.

Ang mga palahubog sa Ephraim, nga dili makabasa sa basahon nga pinatikanan, dili makakita sa pagbalikbalik sa kasaysayan sa mga Millerite, kay ang maong pag-ila nagasukad sa pamaagi sa ulahing ulan nga “linya ibabaw sa linya.” Ang panghunahuna nga ang pagpadayag sa gahum sa Dios diha sa kasaysayan sa mga Millerite pagausbong sa kaulahiang mga adlaw dili ikabarog pinaagi sa pamaagi sa apostatang Protestantismo ug Katolisismo.

“Ang manulonda nga mahiusa sa pagmantala sa mensahe sa ikatulong manulonda magapasanag sa tibook nga yuta pinaagi sa iyang himaya. Usa ka buluhaton nga pangkalibotan ang gidak-on ug talagsaon ang gahum maoy gitagna dinhi. Ang kalihukang Adventista sa 1840–44 usa ka mahimayaong pagpadayag sa gahum sa Dios; ang mensahe sa nahaunang manulonda gidala ngadto sa matag estasyon sa misyon sa kalibotan, ug sa pipila ka mga nasud may labing dakong interes sa relihiyon nga nasaksihan sa bisan unsang yuta sukad sa Repormasyon sa ikanapulog-unom nga siglo; apan kini pagalabwan sa gamhanang kalihukan ilalom sa ulahing pasidaan sa ikatulong manulonda.” *The Great Controversy*, 611.

Ang mga buta nga mga pangulo sa modernong Israel napugos sa ilang pamaagi sa pagsalikway sa kamatuoran nga adunay pag-usab sa pagpakita sa gahum sa Dios sa kaulahian nga mga adlaw, ingon sa nahitabo sa unang mga katuigan.

“Dinhi atong makita nga ang iglesia—ang balaang puloy-anan sa Ginoo—mao ang unang mibati sa hampak sa kapungot sa Dios. Ang mga tigulang nga tawo, sila nga gihatagan sa Dios ug dakung kahayag ug nanindog ingon nga mga magbalantay sa espirituwal nga mga kaayohan sa katawhan, nagbudhi sa pagsalig nga gitugyan kanila. Gikuha nila ang baruganan nga dili na kita kinahanglan magpaabut ug mga milagro ug sa dayag nga pagpakita sa gahum sa Dios sama sa nangaging mga adlaw. Ang mga panahon nausab na. Kining mga pulonga nagpalig-on sa ilang pagkadili-matinoohon, ug sila nagaingon: Ang Ginoo dili magabuhay ug maayo, ni magabuhay Siya ug daotan. Siya hilabihan ka maloloy-on aron pagaduawon ang Iyang katawhan pinaagi sa hukom. Busa, ‘Kalinaw ug kaluwasan’ mao ang singgit sa mga tawo nga dili na gayud usab mopatugbaw sa ilang tingog sama sa trompeta aron ipakita sa katawhan sa Dios ang ilang mga kalapasan ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala. Kining mga amang nga iro nga dili mobahò mao ang mga makabati sa matarong nga panimalos sa nasuko nga Dios. Ang mga lalaki, mga dalaga, ug mga gagmayng bata mangamatay nga tanan nga magkauban.” *Testimonies*, volume 5, 211.

Ang Laodiceanhong pagkabuta sa mga kinaadmanang tawo nga nagmando sa mga walay kahibalo sa Jerusalem dili makaila sa ulahing ulan, kay dili lamang sila naggamit ug nadaot nga biblikanhong pamaagi, kondili ang mga konklusyon nga gidala sa ilang bakak nga pangatarungan nagbutang kanila sa kahimtang diin ilimod nila ang bisan unsang umaabot nga pagpakita sa gahum sa Dios, maingon sa kanhing mga kapanahonan. Apan ang Malakias 3 nagtimaan nga sa dihang ang Mensahero sa Pakigsaad magahinlo sa mga anak ni Levi, nan ang halad mamahimong

maingon sa mga adlaw sa karaan.

“Ang Tinuod nga Saksi nagapahayag, ‘Nahibalo Ako sa imong mga buhat.’ ‘Paghinulsol, ug buhata ang nahaunang mga buhat.’ Mao kini ang tinuod nga pagsulay, ang pamatuod nga ang Espiritu sa Dios nagabuhat sa kasingkasing aron mapuno ka sa Iyang gugma. ‘Moadto Ako kanimo sa madali, ug kuhaon Ko ang imong tangkawan gikan sa iyang dapit, gawas kon maghinulsol ka.’ Ang iglesia sama sa walay kapuslanan nga kahoy nga, nakadawat sa yamog ug ulan ug kahayag sa adlaw, unta makapamunga ug daghan, apan diin ang langitnong pagsusi walay makaplagan gawas sa mga dahon. Makalilisang nga hunahuna alang sa atong mga iglesia! makalilisang gayud, alang sa matag usa ka indibiduwal! Kahibulongan ang pailub ug pagkamainantuson sa Dios; apan ‘gawas kon maghinulsol ka,’ kini mahurot; ang mga iglesia, ang atong mga institusyon, magapadayon gikan sa kahuyang ngadto sa kahuyang, gikan sa bugnaw nga pormalidad ngadto sa pagkapatay, samtang sila nagaingon, ‘Dato ako, ug nadugangan sa mga kabtangan, ug wala nay akong gikinahanglan.’ Ang Tinuod nga Saksi nagaingon, ‘Ug wala ka mahibalo nga ikaw alaut, ug miserable, ug kabus, ug buta, ug hubo.’ Makakita ba gayud sila sa ilang kahimtang sa tin-aw?”

“Adunay usa ka kahibulongang pagpadayag sa gahum sa Dios nga mahitabo diha sa mga iglesia, apan kini dili molihok ibabaw niadtong wala magpaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Ginoo, ug wala moabli sa pultahan sa kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug paghinulsol. Sa pagpadayag nianang gahum nga nagahatag ug kahayag sa yuta pinaagi sa himaya sa Dios, ila lamang makita ang usa ka butang nga, sa ilang pagkabuta, ilang gihunahuna nga makapahadlok, usa ka butang nga makapukaw sa ilang mga kahadlok, ug sila manindog sa pagbatok niini. Tungod kay ang Ginoo dili molihok sumala sa ilang mga hunahuna ug mga gilauman, ilang supakon ang buluhaton. ‘Ngano man,’ sila moingon, ‘nga dili man kami makaila sa Espiritu sa Dios, nga kami anaa na man sa buluhaton sulod sa daghang mga tuig?’—Tungod kay wala sila motubag sa mga pasidaan, sa mga paghangyo sa mga mensahe sa Dios, kondili mapinadayunon silang miingon, ‘Dato ako, ug nadugangan sa mga bahandi, ug wala akoy kinahanglan bisan unsa.’ Ang talento, ang hataas nga kasinatian, dili makahimo sa mga tawo nga mga agianan sa kahayag, gawas kon ilang ibutang ang ilang kaugalingon ilalom sa masanag nga mga silaw sa Adlaw sa Pagkamatarong, ug pagatawag, ug pagapilion, ug pagapangandamon pinaagi sa paghatag sa Espiritu Santo. Sa diha nga ang mga tawo nga nagkupot sa mga butang nga balaan magpaubos sa ilang kaugalingon ilalom sa gamhanang kamot sa Dios, ang Ginoo magabayaw kanila. Himuon niya sila nga mga tawo sa pag-ila—mga tawo nga dato sa grasya sa iyang Espiritu. Ang ilang kusgan, hakog nga mga kinaiya sa ilang pagkatinagdanan, ang ilang pagkamasukihon, makita diha sa kahayag nga nagadan-ag gikan sa Kahayag sa kalibotan. ‘Moadto ako kanimo sa madali, ug kuhaon ko ang imong tangkawan gikan sa iyang dapit, gawas kon ikaw maghinulsol.’ Kon pangitaon ninyo ang Ginoo sa tibuok ninyong kasingkasing, makaplagan ninyo siya.” Review and Herald, December 23, 1890.

Ang kamatayon sa propeta sa Judea gilarawan pinaagi sa “leon” sa modernong Babilonia, nga mao ang simbolo sa tagna nga nagapahimutang sa panan-awon sa kasaysayan sa tagna, ug pinaagi usab sa “asno.” Ang unang paghisgot sa Islam diha sa Kasulatan makita sa dihang si Ismael gipaila isip usa ka “tawo nga ihalas.”

Ug siya mahimong usa ka ihalas nga tawo; ang iyang kamot batok sa matag tawo, ug ang kamot sa matag tawo batok kaniya; ug siya mopuyo sa atubangan sa tanan niyang mga igsoon. Genesis 16:12.

Ang lagda sa unang paghisgot diha sa mga Kasulatan nagtimaan nga ang tanang kinaiya sa simbolo anaa na niana, kay ang Pulong sa Dios maoy usa ka liso, ug ang liso nagbaton sa tanang DNA nga gikinahanglan aron mapatubo ngadto sa hingpit nga tanom. Ang pulong nga gihubad nga “tawo nga ihalas,” mao ang pulong alang sa “ihalas nga Arabiyanong asno.” Ang “asno” diha sa mga Kasulatan sa kamatuoran usa sa mga simbolo sa Islam.

Ang mensahe ni Ezekiel sa ikakapulog-pito nga kapitulo, nga naghatag ug kinabuhi sa mga bukog nga nangamatay diin nanindog sila ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan, mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong Kaalaotan, ug kana nga mensahe mao ang mensahe sa Tungang Gabii nga Pagsinggit sa kaulahing mga adlaw. Si Sister White sa walay pagliko nagtudlo nga ang malampusong pagsulod ni Cristo ngadto sa Jerusalem nagrepresentar sa mensahe sa Tungang Gabii nga Pagsinggit.

“Ang singgit sa tungang gabii gidala dili kaayo pinaagi sa pangatarongan, bisan pa nga ang pagpamatuod sa Kasulatan tin-aw ug dili malalis. May gahum nga nagduso nga mikuyog niini ug nagpalihok sa kalag. Walay pagduhaduha, walay pagpangutana. Sa higayon sa madaugong pagsulod ni Cristo sa Jerusalem, ang mga tawo nga nagtigom gikan sa tanang dapit sa yuta aron sa pagbantay sa pista, nagpanon ngadto sa Bukid sa mga Olibo, ug sa dihang miapil sila sa panon nga nag-escort kang Jesus, nadala sila sa pagdasig sa maong takna, ug mitabang sa pagpadaku sa singgit, ‘Bulahan siya nga nagaanhi sa ngalan sa Ginoo!’ [Mateo 21:9.] Sa samang paagi, ang mga dili magtutuo nga nanagtigom ngadto sa mga tigomanan sa mga Adventista—ang uban tungod sa kaikag, ang uban aron lamang sa pagbiaybiay—nakabati sa makapakombinsir nga gahum nga mikuyog sa mensahe, ‘Ania karon, ang Pamanhonon nagaabot!’” Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo mao ang katapusang mensahe nga gibuksan sa katapusang mga adlaw, ug kini naglakip sa Islam sa ikatulong Kaalaotan. Sa dihang si Cristo, nga mao ang mensahe nga gibuksan, misulod sa Jerusalem, ug sa ingon nagtimaan sa Singgit sa Tunga-tunga sa Gabii sa katapusang mga adlaw, Siya gidala (ang Iyang mensahe gidala) ibabaw sa usa ka “asno”. Ang katapusang mensahe sa pagkamatarong ni Cristo gidala sa Islam.

Ang Islam kaniadto, karon, ug sa umaabot mahimong usa ka ihalas nga tawo, sumala sa gihulagway sa ihalas nga Arabianong asno; ug bisan kinsa nga buot makakita (ug daghan ang dili buot makakita), dali ra “makaila” nga ang gubat nga karon ginapadayon sa Islam maoy ihalas nga kabuang. Ang pagkaandam sa paghikog, sa pagtoo nga aduna unyay dakong seksuwal nga balos sa kinabuhing umaabot, mao ang satanikong kabuang. Ang unang paghisgot sa Islam nagpaila nga ang Islam mahimong usa ka ihalas nga tawo.

Ang pakiggubat sa Islam naghiusa sa tibuok katawhan aron makig-away sa nagkagrabeng pakiggubat sa ikatulong Kaalaotan. Ang Islam mao ang propetikong lohika alang sa pagpatuman sa usa ka pangkalibotang kagamhanan, ug ang mga globalista nagtudlo nga tinuyo nilang gipabalik

ang mga Judio ngadto sa yuta sa Israel human sa Ikaduhang Gubat sa Kalibotan, aron ilang magamit ang karaang pagdumot sa Islam batok sa mga Judio sa pagsugod sa Ikatulong Gubat sa Kalibotan. Ang mga globalista nagtuo, ug sulod sa mga dekada nagtudlo, nga magkinahanglan sila ug Ikatulong Gubat sa Kalibotan aron mapahigayon ang ilang usa ka pangkalibotang kagamhanan. Ang dunot nga mga kadasig sa mga globalista, sumala sa gipahayag sa ilang kaugalingong mga pulong, mohaom sa biblikanhong papel sa Islam.

Tingali ang labing seryoso nga bahin sa propetikong DNA ni Ismael, diha sa bersikulo diin siya unang gihisgutan, mao ang kamatuoran nga ang iyang espiritu, nga mao ang espiritu sa usa ka “ihalas nga tawo,” “nagapuyo sa atubangan sa tanan niyang mga igsoon.” Ang hunahuna nga pipila lamang ka mga sekta sa radikal nga Islam ang maapil sa ikatulong Kaalaotan, dili mahiuyon sa Pulong sa Dios. Ang kasagarang politikal nga husto nga panglantaw nga adunay pipila ka daotang mga tawo sa matag relihiyosong pagtuo, ug nga ang kadaghanan sa relihiyong Muslim mga mahigugmaon sa pakigdait nga mga lungsoranon, dili mahiuyon sa ilang kaugalingong balaang basahon, ni sa Biblia.

Ang Koran nagtudlo nga katungdanan sa matag sumusunod ni Allah ang pagdala sa tibuok kalibotan ngadto sa pagpahiuyon sa balaod sa Sharia, ug ang unang paghisgot sa Islam diha sa basahon sa Genesis nagpaila nga ang espiritu sa “ihalas nga tawo” ni Ismael anaa sa matag sumusunod sa Islam. Ang Koran direkta nga nagtudlo sa iyang mga sumasalmot nga magpakaaron-ingnon ug pagka-matarong sa dihang sila nagapuyo sa mga dapit diin wala pa nila maangkon ang katakos sa pagpugos sa ilang relihiyosong pagdumala ibabaw sa katawhan, sama sa Katolisismo.

Ang propeta gikan sa Juda nakig-atubang kang Jeroboam sa dihang unang gitukod ang iyang gingharian. Ang apostatang Protestante nagsugod niadtong 1844, ug gilayon kining giatubang sa Millerite Adventism nga misulod sa Labing Balaang Dapit ug nakadiskobre sa balaod sa Dios, lakip ang Igpapahulay sa ikapitong adlaw. Ang Millerite Adventism gisultihan, sumala sa gihulagway ni Jeremias, sa pagbalik ngadto sa Dios, apan dili gayud sa pagbalik ngadto sa “katiguman sa mga mayubiton.” Ang propeta gikan sa Juda gisugo nga dili na mobalik sa samang dalan nga iyang giagian sa pag-anhi, ni mokaon o moinom sa pagkaon sa bakakon nga propeta sa Betel, apan iyang gibuhat kini. Ang kamatayon sa propeta gikan sa Juda sa simbolikong paagi gibutang taliwala sa duha ka mga simbolo, nga nagrepresentar sa kapapahan ug Islam. Ang Laodicean Adventism dili makakita niining duha ka mga kamatuoran kay niadtong 1863, ilang gitusok ang ilang kaugalingong espirituhanong mga mata, ug gisugdan ang proseso sa pagtabon sa mga mutya ug sa pamaagi nga gigamit ni William Miller aron pagtukod sa mga patukoranan sa Adventism pinaagi sa mga peke nga sensilyo ug mga mutya, ug sa pamaagi sa apostatang Protestante ug Katolisismo.

Ang “Tawo nga may hugawng brush” karon nagapanilhig sa Iyang salog ug nagapahiuli sa mga mutya ug nagahatag niini kang Miller aron ipahimutang sa iyang lamesa, apan ang Adventismo gibutaan sa pagtuo nga sila mao ang salin nga katawohan nga gipatindog ingon nga Iyang katawohan niadtong 1844.

Ug ayaw kamo paghunahuna sa pag-ingon sulod sa inyong kaugalingon, Kami adunay Abraham nga among amahan; kay nagaingon ako kaninyo, nga ang Dios makahimo gikan niining mga bato sa pagpatindog ug mga anak alang kang Abraham. Ug karon usab ang wasay gipahamutang na sa gamut sa mga kahoy; busa ang tagsatagsa ka kahoy nga wala magapamunga ug maayong bunga pagaputlon ug ilabay ngadto sa kalayo. Ako sa pagkatinuod nagabautismo kaninyo sa tubig ngadto sa paghinulsol; apan siya nga moanhi sunod kanako labi pang gamhanan kay kanako, kansang mga sapin dili ako takus nga magdala: siya magabautismo kaninyo sa Espiritu Santo, ug sa kalayo: Kansang pala anaa sa iyang kamot, ug iyang hinloan sa hingpit ang iyang giukan, ug tigumon ang iyang trigo ngadto sa dapa; apan sunogon niya ang mga uhot sa kalayo nga dili mapalong. Mateo 3:9–12.

Ang Laodiceanong Adventismo igasuka gikan sa baba sa Ginoo, gawas lamang sa mga indibiduwal nga tingali maghinulsol. Ang Laodiceanong Adventismo ilubong sa mao rang lubnganan diin gilubong ang unang katawhang pinasakdan nga misalikway sa mensahe ni Miller, kay sila karon usab usa na ka unang katawhang pinasakdan maylabot sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang pagsukol sa 1863 gihulagway pinaagi sa propeta nga mianhi gikan sa Juda, nga nagbilin usab ug usa ka panagna mahitungod kang Haring Josias.

Padayonon nato kini nga pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Imbes nga mahisama sa kalibotan, kinahanglan nga magkalahi kita sa kalibotan sa nagkadaghan pa gayud. Si Satanas nakig-uban na ug magpadayon sa pakig-uban sa mga iglesia sa paghimo ug usa ka batid kaayo nga paningkamot batok sa kamatuoran sa Dios. Ang tanan nga ginabuhat sa katawhan sa Dios aron makahimo ug mga pagsulong ngadto sa kalibotan magapukaw ug malig-ong pagsupak gikan sa mga gahum sa kangitngit. Ang katapusan nga dakong pakigbisog sa kaaway mahimong usa ka labing malig-on nga pakig-away. Kini mao ang katapusan nga gubat tali sa mga gahum sa kangitngit ug sa mga gahum sa kahayag. Ang matag tinuod nga anak sa Dios makig-away nga maisugon dapig kang Cristo. Kadtong niining dakong krisis nga motugot sa ilang kaugalingon nga mahimong mas dapig sa kalibotan kay sa Dios, sa katapusan ibutang gayud nila ang ilang kaugalingon sa bug-os nga dapig sa kalibotan. Kadtong mangalibog sa ilang pagsabot sa pulong, nga mapakyas sa pagtan-aw sa kahulogan sa anticristo, sa pagkamatuod ibutang nila ang ilang kaugalingon sa dapig sa anticristo. Wala nay panahon karon alang kanato sa pagpasibo sa atong kaugalingon sa kalibotan. Si Daniel nagatindog sa iyang bahin ug sa iyang dapit. Ang mga tagna ni Daniel ug ni Juan kinahanglan masabtan. Sila nagahubad sa usag usa. Nagahatag sila sa kalibotan ug mga kamatuoran nga kinahanglan sabton sa matag usa. Kining mga tagna kinahanglan mahimong saksi sa kalibotan. Pinaagi sa ilang katumanan niining kaulahing mga adlaw, sila sa ilang kaugalingon magapatin-aw.”

“Ang Ginoo hapit na sa pagsilot sa kalibotan tungod sa iyang kasal-anan. Hapit na Niya silotan ang mga relihiyosong lawas tungod sa ilang pagsalikway sa kahayag ug kamatuoran nga gihatag kanila. Ang dakong mensahe, nga naglangkob sa mga mensahe sa nahauna, ikaduhang, ug ikatulong manulonda, kinahanglan igahatag ngadto sa kalibotan. Kini mao ang palas-anon sa atong buhat. Kadtong tinuod nga nagatoo kang Cristo dayag nga magapahiuyon sa balaod ni Jehova. Ang Igpapahulay maoy timaan tali sa Dios ug sa Iyang katawhan, ug kinahanglan

natong himuong makita ang atong pagpahuyon sa balaod sa Dios pinaagi sa pagbantay sa Igpapahulay. Kini mao ang ilhanan sa kalainan tali sa pinili nga katawhan sa Dios ug sa kalibotan. Dako kaayo ang gipasabot sa pagkamatuod-anon ngadto sa Dios. Nagalakip kini sa reporma sa panglawas. Nagpasabot kini nga ang atong pagkaon kinahanglan yano, ug nga kinahanglan kita magmapugnganon sa tanang butang. Ang daghang nagkadaiyang matang sa pagkaon nga sa kanunay makita ibabaw sa mga lamesa dili kinahanglan, kondili hilabihan ka makadaot. Ang hunahuna ug lawas kinahanglan tipigan sa labing maayong kahimtang sa panglawas. Angayan lamang pilion sa pagdala ug mga katungdanan kadtong nabansay sa kahibalo ug kahadlok sa Dios. Kadtong dugay na diha sa kamatuoran, apan dili makahimo sa pag-ila sa lunsay nga mga prinsipyo sa pagkamatarong ug sa mga prinsipyo sa daotan, kansang pagsabot mahitungod sa hustisya, kalooy, ug sa gugma sa Dios nadulom, kinahanglan tangtangan sa katungdanan.”

“Ang Dios adunay mahinungdanong mga leksiyon nga angay tun-an sa iyang katawohan. Kon kini nga mga leksiyon nakat-onan pa unta kaniadto, ang iyang buluhaton dili unta maanaa sa kahimtang diin kini karon. Adunay usa ka butang nga kinahanglan pagabuhaton. Ang kamatuoran dili angay itago gikan sa mga ministro o sa mga tawo nga anaa sa mga posisyon sa katungdanan tungod sa kahadlok nga mapukaw ang ilang kasuko. Kinahanglan adunay mahilambigit sa atong mga institusyon nga mga tawo nga uban sa kaaghop ug sa kaalam mopadayag sa tibook nga tambag sa Dios. Ang kapungot sa Dios nagdilaab batok niadtong mga, diha sa lawasnong kasigurohan ug garbo, nagpakita ug pagtamay sa iyang pagdumala. Ilang gipahamtang sa katalagman ang kauswagan sa buluhaton.”

“Ang matag bakak nga dalan usa ka limbong, ug kon ipadayon, sa katapusan magadala kini ug kalaglagan. Busa gitugotan sa Ginoo nga mapukan kadtong nagapabilin sa bakak nga mga plano. Sa mao gayong higayon nga madungog ang pagdayeg ug paghimaya, moabot ang kalit nga kalaglagan. Anaa ang uban nga, bisan pa man nasayod sila sa pagbadlong nga nadawat sa uban tungod sa pagkadili-matinumanon, motalikod gikan sa pagtambag. Kini sila may doble nga sala. Nailhan nila ang kabubut-on sa Ginoo ug wala nila kini buhata. Ang ilang silot mahiuyon sa ilang sala. Wala sila manumbaling sa pulong sa Ginoo.” Kress Collection, 105, 106.